Súd:	Okresný súd Zvolen
Spisová značka:	15C/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6715202194
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Krnáčová
ECLI:	ECLI:SK:OSZV:2015:6715202194.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Krnáčovou, v právnej veci žalobkyni J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., A.A. XXX, občianky SR, zastúpená Mgr. Robertom Antalom, advokátom, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Ul. Kláry Jarunkovej 2, IČO: 37818309, proti žalovanému SAD Zvolen, a.s., so sídlom Zvolen, Balkán 53, IČO: 36004928, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 80.000,-- € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 20.000,-- €, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vo výške 666,-- €, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 26.2.2015 žiadala žalobkyňa zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 80.000,-- € a nahradiť trovy konania. Vychádzala z rozhodnutia Okresného súdu Zvolen č.k. 2T XXX/XXXX zo dňa 18.3.2014, ktorým bol vodič autobusu B. Z., nar. XX.X.XXXX uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia v dôsledku dopravnej nehody, ku ktorej došlo 29.4.2013 a ktorej následkom bolo úmrtie jej manžela. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 3.4.2014. Vodič autobusu B. Z. v čase dopravnej nehody bol zamestnancom žalovaného a vykonával pracovnú cestu z titulu svojho povolania. Žalovaný bol prevádzkovateľom motorového vozidla - autobusu značky Irisbus Crosway, evidenčné č. ZV XXX CE, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. V adhéznom konaní si žalobkyňa voči vodičovi autobusu uplatnila nárok na náhradu škody, o ktorom rozhodol tunajší súd rozsudkom zo dňa 18.3.2014 a bola jej priznaná náhrada škody vo výške 40.000,-- €. Skutočnosť, že o nároku žalobkyne na náhradu škody bolo už právoplatne rozhodnuté nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci z dôvodu ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p. nakoľko nie sú splnené všetky tri zákonné podmienky, aby tu išlo o prekážku tzv. res iudicata, t.j. prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha proti žalovanému náhrady nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, ku ktorému došlo v súvislosti s dopravnou nehodou prostriedkom, ktorého bol žalovaný prevádzkovateľom a následkom ktorej bolo úmrtie jej manžela. Poukazovala na ustanovenia občianskeho zákonníka § 11 - 13 OZ a § 427 Občianskeho zákonníka. Touto žalobou sa domáha voči žalovanému ochrany osobnosti s tým, že morálna satisfakcia nie je postačujúca a má právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri vyčíslení výšky nemajetkovej ujmy vychádzala z okolností, ktoré jej smrť manžela priniesla. Aj keď sa suma môže zdať byť privysoká jedná sa

len o zmiernenie nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela a strata manžela zostane navždy nenahraditeľná a nenahradená. B. A., zosnulý manžel bol otcom troch detí a hoci bol v čase dopravnej nehody v dôchodkovom veku bol stále vitálny. V dôsledku úmrtia sa rozhodujúcim spôsobom a natrvalo pretrhli rodinné a citové väzby s ňou ako manželkou ako aj s deťmi. Roky žila s nebohým manželom v usporiadanom a harmonickom manželstve, ktoré bolo založené na silných citových a sociálnych väzbách. V danej veci žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke a keďže v dôsledku chvíľkovej nepozornosti vodiča autobusu došlo k dopravnej nehode a usmrteniu manžela žalobkyne, nemôže sa tejto zodpovednosti v zmysle ustanovenia § 428 OZ nejakým spôsobom zbaviť. V konaní vodiča autobusu absentuje akékoľvek úmyselné konanie alebo hrubé porušenie, či zanedbanie svojich povinností, avšak celkom reálne možno konštatovať chvíľkovú nepozornosť, či nedostatočné zistenie stavu na vozovke predtým než vošiel do križovatky čo v kombinácii so vzájomnou polohou vozidiel autobusu a motocykla spôsobila tragický následok.

Žalobkyňa vo veci vypovedala na pojednávaní dňa 2.7.2015, kde potvrdila, že v dôsledku úmrtia manžela ostala sama. V čase smrti boli bez jedného týždňa 42 rokov manželmi. Žili veľmi pekne. Nebohý manžel bol od šiestich rokov sirota, mali pekný vzťah, vychovali tri deti. Aj vo veku 65 rokov stále robil, finančne pomáhal rodine aj deťom. Spoločne postavili dom aj synovi, ktorý ostal bývať v jej rodičovskom dome. Dcéra bývala s nimi v spoločnej domácnosti, vrátane vnučky, ktorá tri mesiace pred rozhodovaním súdu zomrela. V čase úmrtia jej manžela mali šesť vnúčeniec. Dva týždne po smrti sa narodilo siedme, najmladšie vnúča, ktoré si starého otca už nepoznalo. Keďže v priebehu konania dcérina dcéra zomrela má šesť vnúčeniec. K manželovi sa vyjadrovala len pozitívne s tým, že bol veľmi šikovný, mal veľa záľub, pomáhal jej okolo domu, v záhrade. Rád pracoval na záhrade, pestoval rôzne rastliny, zavárал spolu s ňou. Všetko robili spolu, bol priateľský a veľmi jej chýba. Zo začiatku po úmrtí manžela ju kontaktoval žalovaný, prisľúbil jej, že sa to budú snažiť nejakým spôsobom urovnať, že jednajú aj s pánom Z., že to za neho zaplatia. Odvtedy sa s ňou nespojil nikto.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Doručenie mal riadne a na čas vykázané. Ani na jedno z predvolaní sa nedostavil a nevyjadril, neúčasť neospravedlnil. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol.

Vychádzal predovšetkým z trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T XXX/XXXX, z ktorého bolo zistené, že dňa 28.10.2013 podala Okresná prokuratúra Zvolen na tunajší súd obžalobu na B. Z., nar. XX.X.XXXX, preto že dňa 29.4.2013 v čase o 15.20 hod. na križovatke ulice Ľ.Štúra a Merovská cesta v Obci V., okres Krupina ako vodič autobusu Iris Crosway, evidenčné č. ZV XXX CE prichádzajúci do križovatky v smere od Základnej školy nedal prednosť v jazde motocyklu továrenskej značky babeta bez evidenčného čísla, ktorý viedol ako vodič B. A., bytom V., A. XXX po ulici Merovská cesta označenej ako hlavná cesta v smere od miestnej časti Merovce smerom do centra Obce V., čím došlo k zrážke vozidiel, pri ktorej došlo k ťažkým zraneniam B. A., ktorý utrpel viacnásobné poranenia tela a ťažké pomliaždenia mozgu, zakrvácanie pod obaly mozgu pri zlomenine spodiny lebečnej, ktorým napriek okamžitej hospitalizácii dňa 28.5.2013 o 17.45 hod. podľahol vo FNsP v Nových Zámkoch. Okresný súd Zvolen vo veci rozhodol rozsudkom dňa 18.3.2014, právoplatným 3.4.2014 tak, že obžalovaného B. Z. uznal vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 a 2, písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138, písm. h/ Trestného zákona. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený za súčasného probačného dohľadu na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným Všeobecnej zdravotnej poisťovne, Milene Foltánovej, Poisťovni Dôvera a J. A. vo výške 3.460,-- € vzniknutú v súvislosti s nákladmi na pohreb a škodu vo výške 40.000,-- € titulom nemajetkovej ujmy. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní štyroch rokov.

Súčasťou spisu je aj spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. XXCpr X/XXXX, v ktorom sa B. Z. domáha voči SAD J., a.s. zaplatenia nemajetkovej ujmy poškodenej prevádzkovateľom vozidla. Aktívnu legitimáciu k podaniu návrhu odvodzuje práve od pracovnoprávneho vzťahu, pričom škoda vznikla priamo pri plnení pracovných povinností pri výkone povolania vodiča autobusu a následne bol v súdnom trestnom konaní právoplatne zaviazaný k náhrade nemajetkovej ujmy poškodenej J. A.. Za škodu pri prevádzke motorového vozidla zodpovedá prevádzkovateľ vozidla, prípadne za neho zmluvná poisťovňa. Oba subjekty, teda aj zamestnávateľ aj poisťovňa odmietli plnenie nemajetkovej ujmy, preto je podľa jeho slov daná reálna hrozba výkonu rozhodnutia zo strany poškodeného. Pasívnu legitimáciu odporcu SAD

Zvolen, a.s. odvodzuje od ustanovení § 420 ods. 2 v spojení s § 427 Občianskeho zákonníka, kde ako dlhoročný zamestnanec SAD očakával plnenie všetkých súdom priznaných nárokov poškodeným osobám čo sa nestalo. Zodpovednosť zamestnávateľa za škodu voči zamestnancovi vyplýva zo zákonníka práce a ide tu o všeobecnú objektívnu zodpovednosť. Zo spisu Okresného súdu Zvolen vyplýva, že nateraz vo veci prebieha dokazovanie a nebolo vo veci rozhodnuté. Návrh na tunajší súd podal dňa 27.10.2014.

Súčasťou spisu je aj pripojený dedičský spis XXD XX/XXXX po nebohom B. A., zomrelom dňa XX.X.XXXX. Dedičské konanie skončilo osvedčením o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.9.2013. Poručiteľ závet ani listinu o vydedení nezanechal a ako dedičia zo zákona v prvej dedičskej skupine prichádzajú do úvahy B. A., M. A., A. K. - deti nebohého a manželka J. A., rod. J..

Zo sobášneho listu žalobkyne a nebohého B. A. bolo zistené, že títo uzatvorili manželstvo dňa XX.X.XXXX.

Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa ustanovenia § 853 ods. 1 OZ občiansko-právne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto, ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahu obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 2 OZ škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa ustanovenia § 427 ods. 1 a 2 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podanou žalobou žalobkyňa žiadala priznať titulom ochrany osobnosti s poukazom na ustanovenie § 11 a nasledujúcich za analógie v zmysle ustanovenia § 853 s použitím ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka nemajetkovú ujmu vo výške 80.000,-- €. Z hľadiska skutkového vychádzala z toho, že dňa 29.4.2013 došlo ku kolízii autobusu, ktorého prevádzateľom v čase dopravnej nehody bol žalovaný k usmrteniu jej manžela B. A., vodičom autobusu B. Z.. B. Z. bol za uvedený skutok uznaný vinným v konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen č.k. 2T XXX/XXXX dňa 18.3.2014, právoplatného dňa 3.4.2014. V čase dopravnej nehody bol B. Z. zamestnancom žalovaného a vykonával pracovnú činnosť motorovým vozidlom - autobusom značky Irisbus Crosway, evidenčné číslo ZV XXX CE, ktorým nedal prednosť jej nebohému manželovi idúcemu po hlavnej ceste na motocykli. V dôsledku stretu autobusu s motocyklom B. A. utrpel vážne zranenia, ktorým v nemocnici dňa 28.5.2013 podľahol. Podľa žalobkyne tu došlo k zásahu do osobnostných práv s tým, že pri riešení otázky kto nesie zodpovednosť za tento zásah a kto je pasívne, vecne legitimovaný poukazovala na analógiu z najbližšie zodpovednostným vzťahom, na ktoré dopadajú práve ustanovenia § 420 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. V čase dopravnej nehody bol vodič autobusu zamestnancom žalovaného a k neho došlo počas jazdy vykonávanej v rámci plnenia jeho pracovných povinností. Pôvodcom zásahu do osobnostných práv žalobkyne je

preto žalovaný ako zamestnávateľ a prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená smrť jej manžela. Tým došlo k násilnému a trvalému pretrhnutiu rodinných a citových väzieb žalobkyne čo podľa jej slov predstavuje neoprávnený zásah do osobnostných práv predovšetkým do jej práva na súkromie a rodinný život. Pri výške náhrady nemajetkovej ujmy vychádzala z ujmy, ktorú utrpela s tým, že v jednom okamihu stratila manžela, s ktorým tvorila harmonickú rodinu, žili v spoločnej domácnosti takmer 42 rokov. Vzájomne si pomáhali. V dôsledku nehody došlo k násilnému ukončeniu tohto spolužitia. Žalovaný vyjadril svoj postoj k žalobe tým, že zostal nečinný. Aj napriek dvom pojednávaniam riadnym doručeniam predvolaní vrátane návrhu a príloh sa k žalobe nevyjadril, neúčasť neospravedlnil, na pojednávanie sa nedostavil. Súd postupoval s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a vychádzal z listín, dôkazov najmä zo súdnych spisov, ktoré tvorili súčasť a s ktorými sa súd v priebehu konania oboznámil.

Je zrejmé, že v prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha ochrany proti zásahom do osobnosti najmä do života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj ochrany súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Súd preto pri posudzovaní nárokov uplatňovaného v tomto konaní vychádzal z ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, ktorý priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti takýmto zásahom. Súčasťou práva na ochranu osobnosti je aj právo na súkromie a rodinný život, ktoré v sebe zahrňuje tiež právo fyzickej osoby na spolužitie s ďalšími osobami predovšetkým s členmi rodiny. Zákon nedefinuje pojem zásah, ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva žalobkyne. Je tak bezpochyby aktívne konanie ako aj pasívne správanie, ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi sú predovšetkým neoprávnenosť zásahu a jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na chránené osobnostné práva fyzickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a poškodeným niektorého z osobnostných práv musí byť vzťah príčinnej súvislosti. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv má fyzická osoba právo domáhať sa najmä, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bol poskytnuté primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pri posudzovaní otázky pasívnej vecnej legitimácie správne podľa názoru súdu žalobkyňa aplikovala s poukazom na analógiu práva v zmysle ustanovenia § 853 Občianskeho zákonníka, ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka. Ak bezprostredným pôvodcom zásahu do osobnosti bola fyzická osoba, ktorá bola právnickou osobou použitá na výkon jej činnosti, je potrebné posúdiť, či konanie tejto fyzickej osoby je zásahom, za ktorý nesie zodpovednosť ona sama alebo táto právnická osoba. Ustanovenia § 11 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka neobsahujú úpravu, ktorá by osobitne riešila túto otázku. Podľa už vyššie citovaného § 853 Občianskeho zákonníka platí, že občiansko-právne vzťahy pokiaľ nie sú osobitne upravené sa spravujú ustanoveniami občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Analógia zákona sa používa ako forma aplikácie zákona vtedy, keď treba riešiť otázku, riešenie ktorej nie je síce v zákone upravené, ale ten istý zákon upravuje riešenie podobného prípadu. Vychádza sa pritom z predpokladu, že zákonodarca by podľa rovnakých zásad upravil aj daný prípad. Potom sa súd stotožňuje s názorom žalobkyne, že právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného, t.j. ustanovenia § 420 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Analogicky teda pokiaľ bol neoprávnený zásad do osobnostných práv fyzickej osoby spôsobený niekým kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby považuje sa takýto zásah za zásad spôsobený priamo právnickou osobou (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu XCdo XXX/XXXX zo dňa 26.9.2013). Tak ako sú zvláštnou skupinou zásahov do majetkovej sféry tiet prípady, v ktorých škoda bola spôsobená prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 a nasledujúcich OZ), rovnako osobitnou je aj skupina tých zásahov do osobnostnej sféry, v prípade ktorých nemajetková ujma bola spôsobená prevádzkou dopravných prostriedkov. Pokiaľ je na mieste analogické použitie ustanovenia § 420 ods. 2 OZ pri určení, či zodpovednosť za zásah do osobnostných práv nesie fyzická osoba bezprostredne konajúca alebo právnická osoba, za ktorú fyzická osoba konala v rámci výkonu činnosti, ktorými bola poverená touto právnickou osobou, je rovnako na mieste analogické použitie ustanovenia § 427 ods. 2 OZ pri určení subjektu zodpovedného za zásah do osobnostných práv, ktorý bol spôsobený prevádzkou dopravných prostriedkov. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatoval, že tak ako podľa okolností konkrétne prípadu zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla prevádzkovateľ vozidla poškodenému zodpovedá tento prevádzkovateľ aj za nemajetkovú ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach fyzickej osoby. To znamená, že súd mal za to, že žalovaný je v danej veci pasívne, vecne legitimovaný a žaloba správne smeruje voči žalovanému ako prevádzkovateľovi a zamestnávateľovi

odsúdeného B. Z., ktorý pri výkone povolania spôsobil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo k úmrtiu manžela žalobkyne.

Je nepochybné, že smrťou manžela žalobkyne pri dopravnej nehode, ktorú nebohý B. A. a pani žalobkyňa nezavinili, je neoprávneným zásahom do práva fyzickej osoby na súkromný a rodinný život. Vyššie uvedené potvrdzujú aj mnohé rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, kde sa uplatňuje ako jednotný názor, v zmysle ktorého súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami a konanie ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. XCdo XXX/XXXX zo dňa 26.9.2013, rozhodnutie XCdo XXX/XXXX zo dňa 17.2.2011, rozhodnutie sp. zn. XCdo XXX/XXXX z 27.11.2012, rozhodnutie sp. zn. XCdo XXX/XXXX z 20.4.2011, rozhodnutie XCdo XX/XXXX zo dňa 27.10.2010).

Keďže súd dospel k záveru, že žalobkyňa sa správne domáha zaplatenia sumy od žalovaného, ktorý je pasívne legitimovaný a že v dôsledku dopravnej nehody, ktorú jej nebohý manžel ani ona nezavinili došlo k neoprávnenému zásahu do jej práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, súd skúmal výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú v konaní žalobkyňa žiadala priznať. Práve s odvolávkou sa na rodinné a citové väzby žalobkyňa žiadala priznať čiastku 80.000,-- € odôvodňujúc svoj nárok tým, že smrťou jej manžela došlo k nenahraditeľnej strate a nezvratnému a dramatickému narušeniu vzájomných vzťahov v rámci rodiny. V skutočnosti strata manžela zostane navždy nenahraditeľná a nenahradená, avšak v dôsledku konkrétnych okolností pri úvahách, že ľudský život je neoceniteľný za primeranú náhradu sa javila práve požadovaná čiastka. Súd pri rozhodovaní o výške tejto náhrady vychádzal zo vzájomných väzieb medzi žalobkyňou a jej nebohým manželom. V konaní mal preukázané, že títo žili v spokojnom manželstve od roku 1971 a ku dňu úmrtia manžela žalobkyne by boli spolu bez jedného týždňa 42 rokov. Žalobkyňa hodnotila ich manželstvo ako usporiadané a harmonické. Z manželstva pochádzajú tri deti, ktoré spolu vychovali. Žili v spoločnej domácnosti aj s dcérou a jej dieťaťom. Okrem toho mali ďalších päť vnúčeniec a dva týždne po úmrtí manžela žalobkyne sa im narodilo siedme vnúča. Žalobkyňa označila nebohého manžel za človeka, ktorý nebol konfliktný, bol vitálny, ochotný pomôcť v domácnosti aj v okolí, bol manuálne zručný. Od šiestich rokov žil sám ako sirota. Preto mali spolu blízky vzťah. Súd tieto okolnosti zohľadnil pri úvahe o výške náhrady z hľadiska závažnosti vzniknutej ujmy najmä s poukazom na to, že žalobkyňa zostala sama po smrti manžela, s ktorým tvorila harmonickú domácnosť, rodinu. Žili spoločne a vzájomne si pomáhali. V dôsledku jeho násilného úmrtia došlo k nezvratnému ukončeniu tohto spolužitia. V neposlednej miere súd prihliadol aj na samotný postoj žalovaného a majetkovú situáciu žalovaného s tým, že so zreteľom na všetky okolnosti dospel k záveru, že primeraná náhrada, ktorá je spôsobilá aspoň z časti zmierniť následky neoprávneného zásahu do práv na ochranu osobnosti je čiastka súdom priznaná a to suma 20.000,-- €. Vo zvyšku súd potom žalobu ako nedôvodnú zamietol. Je nepochybné, že ľudský život je neoceniteľný, pretože každý jeden človek je jedinečný a je zrejmé aj súdu, že strata, ktorú žalobkyňa utrpela zostane navždy nenahradená. Suma, ktorú súd priznal je len o zmiernení nemajetkovej ujmy, ktorú v dôsledku tejto straty žalobkyňa utrpela.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zákonom stanovenej lehote.

O povinnosti žalovaného zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok bolo rozhodnuté s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch. Žalobkyňa bola v konaní oslobodená od platenia súdneho poplatku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2, písm. i/ Zákona o súdnych poplatkoch. Preto súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť na účet súdu súdny poplatok nakoľko v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Výška súdneho poplatku bola stanovená podľa položky 7b, písm. a/ a b/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 666,-- €. 66,-- € je za návrh a 600,-- € z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v zmení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.
1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10) bol odvolacím súdom schválený zmier
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).